

"HÃY BỀN LÒNG GIẢNG ĐẠO!"

(2Ti. 4:1-5)

“Nhưng con, phải có tiết độ trong mọi sự, hãy chịu cực khổ, làm việc của người giảng Tin lành, mọi phận sự về chức vụ con phải làm cho đầy đủ.”
(2Ti. 4:5)

Theo tâm nhìn Thiên Thượng thì việc giảng và việc nghe giảng Lời của Đức Chúa Trời trong Kinh Thánh là cực kỳ quan trọng. Chính theo ý chỉ ấy của Đức Chúa Trời mà Sứ Đồ Phaolô đã viết:

“¹Ta ở trước mặt Đức Chúa Trời và trước mặt Đức Chúa Jêsus Christ là Đấng sẽ đoán xét kẻ sống và kẻ chết, nhân sự đến của Ngài và Nước Ngài mà răn bảo con rằng: ²Hãy giảng đạo, cố khuyên, bất luận gặp thời hay không gặp thời, hãy đem lòng rất nhịn nhục mà bẻ trách, nài khuyên, sửa trị, cứ dạy dỗ chẳng thôi. ³Vì sẽ có một thời kia, người ta không chịu nghe đạo lành; nhưng vì họ ham nghe những lời êm tai, theo tư dục mà nhóm họp các giáo sư xung quanh mình, ⁴bịt tai không nghe lẽ thật, mà xây hướng về chuyện huyền. ⁵Nhưng con, phải có tiết độ trong mọi sự, hãy chịu cực khổ, làm việc của người giảng Tin Lành, mọi phận sự về chức vụ con phải làm cho đầy đủ.” (2Ti. 4:1-5)

Tâm quan trọng này có thể được nhận ra trên ba phương diện sau đây:

I. VÌ SỰ ĐOÁN PHẠT HẬU ĐẾN CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI VÀ VIỆC THIẾT LẬP VƯƠNG QUỐC CỦA NGÀI. (2Ti. 4:1-2).

“¹Ta ở trước mặt Đức Chúa Trời và trước mặt Đức Chúa Jêsus Christ là Đấng sẽ đoán xét kẻ sống và kẻ chết, nhân sự đến của Ngài và Nước Ngài mà răn bảo con rằng: ²Hãy giảng đạo, cố khuyên, bất luận gặp thời hay không gặp thời, hãy đem lòng rất nhịn nhục mà bẻ trách, nài khuyên, sửa trị, cứ dạy dỗ chẳng thôi.” (2Ti. 4:1-2)

Qua hai câu Kinh Thánh này có bốn điều được trình bày...

1. Lý Do Giảng: Giúp Chuẩn Bị Về Đời Sống.

Từ liệu “răn bảo” (Gr. διαμαρτύρομαι [diamarturomai]; Sv. 1Ti. 5:21; 2Ti. 2:14) trong Tiếng Hy Lạp có nghĩa là “truyền lệnh” theo cách dùng của luật pháp ở tòa án. Chính trong viễn cảnh của “Tòa Lớn Và Trắng” (Sv. Khải. 20:11) Đức Chúa Trời đã dùng ngòi viết của Sứ Đồ Phaolô truyền lệnh giảng Tin Lành cho Timôthê. Đối với Cơ Đốc Nhân là những người

đã được cứu như chúng ta thì việc ứng hầu “Tòa Lớn Và Trắng” được miễn trừ nhưng việc phải ứng hầu trước “Tòa Án Đấng Christ” là bắt buộc! (2Cô. 5:10)

Tiếp theo sự đoán phạt của Đấng Christ sẽ là việc thiết lập Vương Quốc của Ngài (“Nước Ngài”, C. 1) và chính vì những lý do này mà Lời Ngài phải được giảng ra để mọi người chuẩn bị đời sống mình cho viễn cảnh này.

2. Nội Dung Giảng: Lời Kinh Thánh.

Lời nào trong Kinh Thánh phải được giảng? Nhất định ấy phải là “Tin Lành” (Sv. C. 5). Thế nhưng vì văn mạch rộng của đoạn văn này (Ti. 4:1-5) chứa đựng cả 2Ti. 3:16-17 cho nên chúng ta có thể tin rằng mọi lời có căn trong Kinh Thánh đều phải được giảng.

3. Thời Điểm Giảng: Mọi Lúc, Mọi Nơi.

Việc giảng Kinh Thánh phải được thực hiện “bất luận gặp thời hay không gặp thời”. Từ ngữ “bất luận” (Gr. ἐφίστημι [ephistemi]) là một mệnh lệnh về sự sẵn sàng. Việc giảng Kinh Thánh không được phép để rơi vào tình trạng trì trệ, bế tắc mà phải sẵn sàng trong mọi lúc ở mọi nơi.

4. Mục Đích Giảng: Giúp Thay Đổi Đời Sống.

Vì sao mà người giảng Kinh Thánh phải “đem lòng rất nhịn nhục mà bẻ trách, nài khuyên, sửa trị, cứ dạy dỗ chẳng thôi”? (C. 2b). Ấy là vì lời Kinh Thánh được giảng ra là để giúp cho người nghe thay đổi đời sống cho phù hợp theo ý chỉ của Đức Chúa Trời để họ tránh khỏi “Tòa Lớn Và Trắng” (Sv. Khải. 20:11) mà được ứng hầu “Tòa Án Đấng Christ” (2Cô. 5:10) để nhận phần thưởng của Ngài.

II. VÌ XU HƯỚNG TRÁNH NÉ ĐỨC CHÚA TRỜI VÀ SỰ DẠY DỠ CỦA NGÀI CỦA NGƯỜI ĐỜI (2Ti. 4:3-4).

³ *Vì sẽ có một thời kia, người ta không chịu nghe đạo lành; nhưng vì họ ham nghe những lời êm tai, theo tư dục mà nhóm họp các giáo sư xung quanh mình, ⁴ bịt tai không nghe lẽ thật, mà xây hướng về chuyện huyền.*” (2Ti. 4:3-4)

Giảng Kinh Thánh không bao giờ là một công việc luôn được thuận lợi. Người giảng Kinh Thánh phải lường trước “khi gặp thời” và “khi không gặp thời” vì xu hướng chung của người chưa được cứu là tránh né Đức Chúa Trời và sự dạy dỗ của Ngài (Sv. Êph. 4:17-19). Ngay cả giữa vòng các Cơ Đốc Nhân vẫn có những người còn phải chịu lâm lụy với tính xác thịt của mình (Sv. Gal. 5:16) cho nên sự nghiêm huấn của Đức Chúa Trời trong Kinh Thánh không phải lúc nào cũng được ưa chuộng (Sv. 2Ti. 4:3-4). “Đạo lành” (Gr. ὑγιαίνω διδασκαλία [hugiaino didaskalia]) nói về các giáo lý Kinh Thánh hợp Kinh Thánh, nói về sự nghiêm huấn của Đức Chúa Trời trong Kinh Thánh.

III. VÌ PHẬN SỰ CỦA NGƯỜI ĐÃ ĐƯỢC ĐỨC CHÚA TRỜI BIỆT RIÊNG RA CHO TIN LÀNH CỦA NGÀI (2Ti. 4:5).

“Nhưng con, phải có tiết độ trong mọi sự, hãy chịu cực khổ, làm việc của người giảng Tin Lành, mọi phận sự về chức vụ con phải làm cho đầy đủ.” (2Ti. 4:1-5)
Giảng Kinh Thánh không bao giờ là một việc nhàn hạ, trái lại ấy là một việc đòi hỏi sự “chịu khổ” (Gr. κακοπαθέω [kakopatheo]) tức là phải chịu đựng mọi sự gian truân mà Đức Chúa Trời đã dành cho “người giảng Tin Lành” (Gr. εὐαγγελιστής [euaggelistes]) của Ngài theo ơn cao sâu của Ngài mà phận sự của họ là “phải làm cho đầy đủ” (Gr. πληροφορέω [plerophoreo]), tức là phải hoàn thành.

Để có thể hoàn thành phận sự của người được biệt riêng ra cho Tin Lành của Đức Chúa Trời thì đời sống của họ không thể tùy tiện mà phải nhất mực “tiết độ” (Gr. νήφω [nepho]), tức là phải hết sức cẩn trọng. Phận sự giảng Lời của Đức Chúa Trời trong Kinh Thánh luôn đòi hỏi người ta có một đời sống giàu phẩm chất giữ mình theo các nguyên tắc Kinh Thánh.

Rev. DOAN NHẬT TAN Ph.D.
(Personal Coach)
(84) 091 858 2332

“To Serve Those Who Serve The Church In Vietnam”

